

Universitätsbibliothek Paderborn

Consilia || Salomonis, || Sive || Collecta Salomonis || Axiomata

Maxime Necessaria Homini, ut se ipsum sapienter dirigat ; E Gallico In
Latinum versa, revisa & amplicata per Auctorem, cum Indicibus
necessariis

Continuatio || Consiliorum || Sapientiæ, || Sive || Axiomatum || Salomonis -
Maxime Necessariorum Homini, ut se ipsum sapienter dirigat ; Cum
Reflexionibus Sup hac Axiomata

Cureau De Lachambre, Pierre

Coloniæ Agrippinæ, 1694

IX. Curam habe de bono nomine, hoc enim magis permanebit tibi, quàm
mille thesauri pretiosi & magni. Eccl. 41.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37901

REGULA NONA.

Curam habe de bono nomine ; hoc enim magis permanebit tibi , quam mille thesauri pretiosi & magni. Eccl. 41.

PARAPHRASIS.

Inter omnes res , quas possides , habe curam singularem ejus quod diutius quam tua vita durabit , & ad te etiam pertinebit post mortem.

Mors transferet tuas divitias in alienas manus ; series annorum destruet tuam domum , & dissipabit tua opera. nihil te in caelum usque sequetur , quam tua sancta actiones , & nihil remanebit super terram , quam reputatio quam acquisivisti per prudentiam tui Regiminis & bona exempla , quae ibidem reliquisti. Labora constanter , ut te redas in illis locupletem , quantum poteris , ut moriaris cum hac consolatione , quod dum venisti in hunc mundum ,

d 4

inve-

*Consilia Sapia,
inveneris honorem & reputationem
in tua familia, & moriendo eandem
non amiseris.*

REFLEXIO.

Curam habe de bono nomine. Dum de te in conversationibus bene loquitur, aut populus te laudat, & in civitate aliquam reputationem habes, nihil inde præsumas, si hoc provenit ex sola fortuna, & adhuc minus, si provenit ex amicis aut factione Amicorum, qui tibi honorem & reputationem tribuunt, & qui per suas interessatas laudes, & officiosa mendacia fatagunt aliis fidem facere, quod sis Vir magnus & excellens. Sed verò hoc provenit ex benedictione Dei, qui disponit hominum mentes tuam estimare personam, & notare ea, que in tuis actionibus sunt laudabilia, habetque jus reputationis curam singularem, & crede quod debeat poni inter bona pretiosiora.

Conserva eam familiarissimè, si curam debes, sed non confidera eam tanquam

terminum tuæ spei, & tuarum intentionum.

Nam scire debes, quod hæc reputatio sit tua umbra, & quod non possis tuos oculos & tuas cogitationes ad ejus partem figere, quin simul eos avertas à tuo Sole, & hujus lucem perdas.

Nihil gloriosius est homini adspiranti ad cælum & progredienti in viis justitiæ & innocentie, quàm associari laudibus populi, & famæ acclamationibus; sed pudenda res esset, sequi illas umbras, & ut hæc essent, quæ te ducerent ad id, ad quod obligaris, & tui cordis forèt motiva.

Uno verbo tibi clarè dico, habere curam tuæ reputationis non est velle, ut homines te æstiment & te laudent; Sed nihil facere quod non placeat Deo, & quod non mereatur amari ab hominibus, & approbari ab eorum conscientia. Hæc debet tibi esse res indifferens, ut homines & Angeli laudent tuas actiones; verum applicare debes omnem curam, illas tam bene perficiendi, ut dignæ judicentur laudari in cælo & super terram.

In effectum & actu vides, quod illi super
d 5 thronas

thronos Regnorum & Ecclesiarum elevati Principes sint illustriores, qui in suis captis & actibus non sibi proponunt in agere, ut vox publica nationum ipsorum tantum sit favorabilis; sed ita agunt, & quidem tam gloriosè id, quod agendum habent, ut mundus cui placere non cogitant, sumat sibi delectamento, omnia que agunt, indagare, scire, & admirari.

Differentia hæc est, quod ambitiosi in suis actionibus heroicis quærant satisfactionem & gaudium laudari à spectatoribus; Alii autem hanc satisfactionem quidem etiam habeant & videant, sed tamen eam non quærant, cum habeant meliorem & honorabiliorem, quam illis allieit & confirmat.

Imitâre illos in tua Proviueia, qui in eodem honorabiliore loco & majori gradu fruieris. *Curam habe de bono nomine, si dignus es nomine alicujus Nobilis, cum pariter curam geras tui honoris.* Hæc cura non consistit in eo, ut velis laudari aut irasci illis, qui tibi honorem denegant aut vituperant, sed tibi ipsi irasci, quando aliquid vituperio dignum committis. *Causa tuæ cholæræ & perturbationis*

mi non sit, quod resciantur confusi & im-
morigeri actus tuæ vitæ, sed quod tu ip-
semet tam longo tempore jam illos suffe-
ras, & necdum tibi displiceant. Non indi-
gnè feras illos, qui eos vident, & de iis lo-
quuntur, hujus enim libertatem habent
& independentem à tuis minis & lamen-
tationibus. Tua conscientia, Cœlum, &
Populus, sunt tres testes, quos cæcos fa-
cere, aut illis silentiam imponere nun-
quam nec jus nec potentiam habebis. Ipsa
criminalis persona est in te ipso. Ipse tuus
Animus est, qui per suos scandalosos erro-
res denigrat suum respectū & reputatio-
nē. Quando intam deplorabili statu ante
oculos horum trium formidabilium spe-
ctatorum appares, & quando erubescis,
quod videaris, non accusa illos qui te vi-
dent; deplora tuam cæcam ambitionem,
quæ vult ut habeas primum locum in
Ecclesia, & ut unusquisque te aspiciat,
quamvis taliter sis diffamatus, ut te osten-
dendo, ostendas in tua persona aliquod
objectum horroris. Quia ambis magni-
tudinem & Nobilitatem, sis etiam Nobi-
lis, & imitare illos, qui reverà tales sunt.

d 6

Imi-

Imitâre illos tu, qui es in officiis, & compares in tribunalibus. Recordâre, quod nihil sit infamius, quam ibi comparere absque honore, & nihil ridiculosius, quàm ibidem velle honorari. Non quære ibi honorem, sed taliter opere, ut hunc ibidem invenias. Combina haec duo simul.

Videtur quidem quod nec Angeli, aut saltem difficulter possint hoc facere, cum tamen hoc sit tuum maximum, non tamen difficillimum negotium. Omnis difficultas, sicut modò dixi, consistit in eo, ut in tuo officio ad bene regendas tuas intentiones & cogitationes nihil opereris pro obtinenda sola aestimatione & honore hominum; sed etiam nihil agas, quod illos non obligat tibi sinec omnem honorem conferendi.

Dum recusas committere aliquam iniustitiam, & eligis potius perire, quam tradere aliquam innocentiam, & in favorem alterius eam vendere, aut hoc committere, si aliqua violentia te vellet constringere, non responde tibi ipsi, sicut Cato: Quid diceret Roma

de mea perversa ignavia? Responde sicut Judas Machabæus : si ob metum succumberem, quid diceret Deus, qui mihi prohibet scandalizare patriam, & extinguere gloriam nostrarum miraculosarum victoriarum per aliquam vituperosam actionem? Absit ut fugiamus ab iis, moriamur in virtute nostra.

Cato moriendo cum ea spe quod Respublica in æternum laudabit suam actionem, factus est martyr Reipublicæ; In talibus occasionibus redde te Martyrem Dei viventis : defende tuum honorem cum animositate & fortitudine invincibili, & sustine eum usque ad mortem; non ideò quia est honor tuus, sed quia inseparabiliter est annexus gloriæ Dei pro ædificatione populi, pro conservatione boni publici, & pro interesse Religionis.

Uno verbo, in hoc punctum & cardo consistit, ut id faciamus, quod dignum est placere hominibus, & ut placendo hominibus nihil faciamus, quam quod placet Deo.

Et sic quisunque etiam sis, qui vivis
d 74 inter

inter homines expositus oculis cæli & terræ , ad occursum diversarum personarum , quæ veniunt flentes ad tuos pedes , & petentes justitiam suarum causarum , attende ne per fallaces minas , & per alias inventiones mendaciorum ac vanitatum attrahas tibi confirmationem & approbationem eorum, qui ad te veniunt , eos politicè obligando, ut te æstiment pro homine honorato, & probata vitæ. Exerce tuum officium secundùm Regulas conscientia , ut cum tuis obligationibus civilibus & Christianis satisfacias Deo; simul fac istas cum taligritia , ut quaecunque etiam lucrum ex suscepto negotio sperare possis , plus reputationis quàm pecuniæ recipias , ita ut cum nemine agas , qui non habeat satisfactionem in tuo modo agendi absque complacentia probitatis , quæ apparent tua facie & tuis discursibus.

Compara tibi bona , & lucrâre amorem hominum; hoc Deus vult : Sed in his felicibus successibus habe semper mentem tuam elevatam in Cælum. In unaquaque actione & occasione, dum

dis laudes prosperitatis tuorum tam sapi-
entum & virtuosorum actuum, adspira
ad Deum solum, & retine sculptam in tua
anima eam sententiam, quam Otho Ma-
gnus semper habuit ante suos oculos,
nempe: *Umbram meam felicitatis est, place-
re hominibus; & mea vera felicitas est,
placere Deo.*

Hæc vera est reputatio, quæ fortuna-
tum reddit hominem, & quæ stabilit ho-
norem & pacem in omni domo, in qua
videmus eam stabilitam.

Tu qui non es, quàm aliquis Opifex
aut Civis miserabilis, habe ad minimum
tantum reputationis, quantum bono-
rum, absque cura quid boni aut ma-
li de tua persona loquantur, vive ta-
li modo, qui obliget tuos vicinos,
omnes qui te cognoscunt, honoratè
de tua persona loqui, & de tuis o-
peribus bona sibi exempla sumere.
Hoc redundabit in ædificationem No-
bilium & tuorum Dominorum, quam-
vis superbiorum & ambitiosorum,
qui in fine obligabuntur confiteri,
quod sis homo honoratus, & mul-
tò

tò plus quàm illi , cùm minus habeant conscientiaë , & minus regimini in suis passionibus. Emitur saepe nobilitas , sed animus nobilis , & nomen honorati Viri nunquam emi poterit. Hoc enim meretur , quàm per modestiam faciei , per sinceritatem loquelæ , per sapientiam judiciosi Regiminis , & per inviolabilem Fidelitatem. *Curare habet de bono nomine : hoc enim magis peruenit tibi , quàm mille thesauri pretii & magni.*

REGULA DECIMA.

Coacervavi mihi argentum & aurum , & substantias Regum & Provinciarum : Omnia qua desideraverunt oculi mei , non negavi eis : & vidi in omnibus vanitatem , & afflictionem Animæ.
Eccl. 2.

PARAPHRASIS.

A juventute mea scivi , quod natura do-